VEHBİ SOYAL

İlçemizin “köy” olduğu dönemde burada yaşayan ailelerinden birinin üç oğuldan ikincisi. Şu anda TEKEL emeklisi olan Vehbi soyal, gençliğinin ilk yıllarında “DAYI” olarak anılırken, sonraları Naci Konyar’ın da teklif ve ısrarı ile “EMMİ” olarak bilinmeye başlamış ve şu anda onu herkes vehbi’den çok “EMMİ” yakıştırmasıyla tanır ve bilir. Bu nedenle burada iznine sığınarak ben de kendisine “EMMİ” diye hitap etmek istiyorum.

Bu sütunlarda kaleme aldığım hiçbir çınarımızı küçültmek, onu incitmek gibi bir düşüncemiz asla ve asla olmadı ve olması da kesinlikle mümkün değildir. Eğer böyle anlaşılmaya sebep olursa hepsinden tek tek özür dilemeye hazırız. Bu nedenle, bütün çınarlarımızı tanıdığımız yönleriyle ele almak istiyoruz. Buradan hareketle öncelikle ve özellikle belirtmeliyiz ki Emmi, ömründe bütün acıları, ekonomik sıkıntıları ve özellikle küçük yaşta kaybettiği babasının eksikliğinden kaynaklanan ezikliği iliklerine kadar yaşamış birisidir.

Bütün bu badirelere rağmen, sağlam bir karakter oluşturmuş,mükemmel bir arkadaş çevresi edinmeyi başarmıştır. Anadolu’nun yağız ve lazım bir delikanlısıdır. Malesef tahsil yapma imkanı bulamamış olmasına rağmen, bütün arkadaş grubunun bu imkanı bulanlarla olması, onun; tahsil yapma imkanı bulamamışlığından duyduğu nedamet göstergesi olarak algılamak gerektiğini düşünüyorum. O hiç değilse, bu özlemini bu şekilde gideriyor. Arkadaş grubunun bu şekilde olması onu toplumda farklı bir konuma getirmiştir.

İş hayatını TEEKL işçisi olarak tamamlayan Emmi, çalışma süresince hem işçi arkadaşlarının problemleri ve hem de Taşova’mızın problemleriyle yakından ilgilenmesi çevresinde saygın bir kişilik kazanmasına sebep olmuştur. Onun “EMMİ” ünvanını alması boşuna değildir. Biz inanıyoruz ki, Emmi severse tam sever ve Emmi olmanın gereklerini de eksiksiz yerine getirir.

Emmi’yi konuşunca hep bundan 30 yıl öncesini hatırlarım. Yaşıtları arasındaki mahalle arkadaşlarından, örneğin Aslan’ı anınca Emmi’nin gözleri dolu dolu oluverir. Çok şey paylaşmış olmalı onlarla. Aslan’ın dışındakileri ayrıca hatırlatarak onun yaralı yüreğini depreştirmek istemem. Ancak belirtmeliyim ki, Taşova’nın kaybolmuş mekanlarında Emmi’nin yüzlerce gömülü anıları vardır sanırım.

Belirtmeliyim, Emmi nadide bir gül iken ne yazık ki, çorak arazide bitmiş. Bunu söylerken Taşova’mızı küçültmek gibi bir anlam asla çıkarılmasın. Takdir edilir ki çorak olan Taşova’mız değildir Taşova’mızın imkanlarıdır. Eğer Emmi geniş imkanı olan bir beldede doğsaydı veya geniş imkanı olan bir ailenin çocuğu olsaydı sanırım yeri de, etiketi de farklı olurdu.

Olsun, üzülme be Emmi! Sen başka yerde doğsaydın o zaman da seni tanıma fırsatını biz bulamamış olurduk.

Söylemeliyim, sen şanssızsın ama biz şanslıyız, seni tanıdık.

Kendine iyi bak, iyi bak kendine Emmi, sen daha lazımsın